

Rättsfallssamlingen

Mål C-240/16 P

**Vedran Vidmar m.fl.
mot
Europeiska kommissionen**

”Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Skadeståndstalan – Anslutningsakten för Republiken Kroatien anslutning till Europeiska unionen – Åtaganden angående en strategi för reform av rättsväsendet – Inrättandet och därefter avskaffandet av ett offentligt exekutionstjänstemannaämbete – Skada som lidits av de personer som utnämndes till offentliga exekutionstjänstemän – Europeiska kommissionens övervakning av Republiken Kroatiens åtagande har inte varit bristfällig – Ogillande av talan – Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till sakprövning”

Sammanfattning – Domstolens beslut (tionde avdelningen) den 1 februari 2017

1. *Överklagande – Grunder – Underlåtenhet att ange vari den åberopade felaktiga rättstillämpningen består – Avvisning*

(Artikel 256.1 FEUF; domstolens stadga, artikel 58.1; domstolens rättegångsregler, artiklarna 168.1 d och 169)

2. *Överklagande – Grunder – Domstolens prövning av tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna – Ej möjlig utom vid missuppfattning – Prövning av den rättsliga kvalificering som gjorts av de faktiska omständigheterna i målet – Omfattas*

(Artikel 256.1 andra stycket FEUF; domstolens stadga, artikel 58 första stycket)

1. I ett överklagande ska det klart anges på vilka punkter den dom som det yrkas ska upphävas ifrågasätts samt de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för detta yrkande. En grund som inte innehåller någon rättslig argumentation som visar på vilket sätt tribunalen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning, och som endast åberopas för att utverka att domstolen gör en omprövning av den ansökan som ingetts till tribunalen, i strid med kraven i stadgan för Europeiska unionens domstol och i dess rättegångsregler, uppfyller inte dessa krav.

(se punkt 23)

2. Det framgår av artikel 256.1 andra stycket FEUF och artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol att tribunalen ensam är behörig dels att fastställa de faktiska omständigheterna, utom då det av handlingarna i målet framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga, dels att bedöma dessa faktiska omständigheter. När tribunalen har fastställt eller bedömt de faktiska omständigheterna, är domstolen enligt artikel 256 FEUF behörig att pröva tribunalens rättsliga bedömning av dessa omständigheter och de rättsliga följderna därav.

(se punkt 24)